

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Guzun Ion, Covalenco Elena, Catan Liliana și Diaconu Iurie,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către inculpatul Ursu Ion și avocatul acestuia, Rotaru Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Ursu Ion Xxxxx, xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.06.2016 – 01.12.2017;
2. instanța de apel: 18.01.2018 – 20.02.2018;
3. instanța de recurs: 04.05.2018 – 12.06.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2017, Ursu Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal și a fost încetat procesul penal în privința lui Ursu Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal, în temeiul prevederilor art. 2 al Legii Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

De la Ursu Ion s-a încasat în contul statului suma de 57 lei, pentru efectuarea raportului de expertiza medico-legală nr. 463 D din 22 februarie 2016.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Ursu Ion a fost condamnat pentru faptul că dânsul, în perioada anului 2015 - februarie 2016, aflându-se în mun. Chișinău, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma practicării acestei activități, a îndemnat-o pe cet. Melnic Ludmila Xxxxx, născută la xxxxx, să practice prostituția în apartamentul situat în mun. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xxx, închiriat în prealabil pentru acest gen de activitate.

În continuare Ursu Ion acționând în vederea realizării intenției infracționale a înlesnit practicarea prostituției de către Melnic Ludmila prin punerea la dispoziția ultimei a apartamentului situate în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xxx, închiriat în prealabil

pentru acest gen de activitate, unde aceasta a acordat servicii sexuale contra plată diferitor bărbați.

Totodată, în timp ce Melinic Liudmila, presta servicii sexuale contra plată diferitor bărbați, cet. Ursu Ion, se afla în apropiere și în cazul apariției a cărorva probleme din partea clienților, intervenea și aplica forța fizică asupra acestora. Concomitent, Ursu Ion, în perioada indicată de timp, acționând în scopul tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției de către Melinic Liudmila, solicita și primea de la aceasta, diverse sume de bani obținuți din prestarea serviciilor sexuale contra plată.

Tot el, Ursu Ion, la data de 04 februarie 2016, aproximativ în jurul orei 16:00, aflându-se în scara blocului situat pe adresa mun. Xxxxx, str. Xxxxx, intenționat, neținând cont că se află într-un loc public, încălcând grosolan ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept și morale de comportare în societate, dând dovadă de obrăznicie deosebită, din pistolul de model "KWC", care conform raportului de expertiză balistică nr. 959 din 04.03.2016, este un pistol pneumatic vizual asemănător cu pistolul "Makarov", destinat tragerii cu bile metalice de tip "BB" calibrul 4.5 mm. a efectuat mai multe focuri asupra cet. Bolgar Dmitri, care se afla în scara aceluiași bloc, prin ce i-a cauzat ultimului leziuni corporale neînsemnate, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 463/D din 03.03.2016 sunt caracteristice leziunilor corporale produse în urma utilizării armei cu caracter traumatic.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul Lamba Igor, care a solicitat casarea totală a sentinței ca fiind neîntemeiată și pronunțarea în privința inculpatului Ursu Ion unei noi hotărâri de condamnare potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște vinovat și a-l condamna pe Ursu Ion în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal și în baza acestor norme a-i stabili pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 220 alin. (1) Cod penal a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili pedeapsa definitivă inculpatului Ursu Ion pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, stabilindu-i pedeapsa definitiv sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

A dispune încasarea din contul inculpatului Ursu Ion în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 2375,47 lei (stabilită conform calcului anexă la cauza penală), ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală dată.

În motivare apelantul a indicat că, instanța de fond eronat a interpretat și a aplicat prevederile legale, constatând că fapta încriminată lui Ursu Ion cade sub incidența legii cu privire la amnistie, considerând că în privința inculpatului nu poate fi dispusă încetarea procesului penal or, instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele relevante pentru justa soluționare a cauzei și a interpretat eronat prevederile art. 2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, ceea ce a condiționat adoptarea unei sentințe nefondate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, a fost admis apelul procurorului Lambă Igor, casată sentința în partea penală și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Ursu Ion Fiodor a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal și i s-a numit pedeapsa:

- în baza art. 220 alin. (1) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, lui Ursu Ion, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor numite, i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

Conform art. 85 Cod penal, lui Ursu Ion, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială, la pedeapsa numită, a părții neexecutate a pedepsei numite prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Centru din 22 aprilie 2017, i-a fost numită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Potrivit materialelor cauzei inculpatul Ursu Ion, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a considerat că instanța de fond incorect a încetat procesul penal în privința inculpatului Ursu Ion pe motivul intervenirii actului de amnistie, deoarece ultimul nu întrunește condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie sus-indicat, or potrivit art. (1), alin. 1) al Legii nr. 210 din 29.07.2016 - *prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sânt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sânt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12.*

După cum s-a constatat, inculpatul Ursu Ion a comis nu o singură infracțiune, ci un concurs de infracțiuni, iar anterior a mai comis o infracțiune, dânsul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Centru din 22 aprilie 2015 pentru

comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2), lit. a), c) Codul penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 4 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă 1 an, în baza art. 90 Codul penal.

De asemenea, inculpatul nu s-a autodenunțat de bună voie, nici nu a contribuit activ la descoperirea acesteia or, inculpatul fiind audiat în calitate de bănuit la 04.02.2016 (f.d. 57-verso, vol. II), acesta nu și-a recunoscut vina. Ulterior, fiind audiat în calitate de învinuit la 06.02.2016 (f.d. 61-verso, vol. II), acesta de asemenea nu și-a recunoscut vina, prin urmare inculpatul nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii.

Instanța de fond, la adoptarea sentinței, a făcut trimitere la art. 2 alin. (3) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și eronat a reținut că, faptele încriminate cât și persoana inculpatului cad sub incidența Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În această ordine de idei, instanța de apel a concluzionat că instanța de judecată nu a determinat, dacă Ursu Ion a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, art. 1-2 din Legea nr. 210 din 29.07.2016, ținând cont de faptul că inculpatul Ursu Ion, după săvârșirea infracțiunilor, nu s-a autodenunțat de bună voie, n-a a contribuit activ la descoperirea acestora, a comis mai multe infracțiuni, prin ce se caracterizează negativ, instanța de apel a conchis că soluția adoptată de către, instanța de fond este una nefondată.

Referitor la solicitarea apelantului cu privire la încasarea de la inculpatul Ursu Ion, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime de 2375,47 lei este una eronată, nu are suport juridic legal și astfel, instanța de apel a considerat necesar de a o respinge ca nefondată or, aceste cheltuieli în sumă de 2432,47 lei, constituie, cheltuieli suportate de către stat pentru salarizarea procurorului și hârtie, iar respectivele cheltuieli nu se regăsesc în prevederile art. 227 Cod de procedură penală.

La stabilirea măsurii de pedeapsă, instanța de apel a luat în considerație caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, personalitatea inculpatului, faptul că a săvârșit infracțiunile încriminate în perioada de probațiune, din care considerente, a considerat necesar de a casa sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 01 decembrie 2017 în privința inculpatului Ursu Ion și de a-l recunoaște pe ultimul vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal și de a-i numi pedeapsa pe art. 220 alin. (1) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, iar pe art. 287 alin. (3) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumularea parțială a pedepselor numite, a-i numi pedeapsa lui Ursu Ion, sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani.

Totodată, conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, prin adăugarea parțială, la pedeapsa numită, a părții neexecutate a pedepsei numite prin sentința

Judecătoria Chișinău sediul Centru din 22 aprilie 2017, a-i numi pedeapsa definitivă lui Ursu Ion, sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Inculpatul Ursul Ion, care solicită casarea deciziei instanței de apel, aplicarea Legii nr. 210 din 29.07.2016 cu privire la amnistie și încetarea procesului penal, invocând că vina și-a recunoscut-o integral, se căiește sincer de cele întâmplate, a restituit integral prejudiciul moral și material.

5.2. Avocatul inculpatului, Rotaru Vitalie, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 11) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, aplicarea Legii nr. 210 privind amnistia și încetarea procesului penal în temeiul art. 435 alin. (2) lit. b) Cod de procedură penală.

În argumentarea cererii de recurs a invocat următoarele:

- instanța de apel, neîntemeiat și nefondat a constatat că inculpatul nu întrunește condițiile prevăzute de art. 57 Cod penal, context în care nefondat a exclus aplicarea prevederilor art. 210 a Legii cu privire la amnistie, în mod abuziv aplicându-i prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, acest fapt nefiind solicitat în apelul acuzatorului de stat și nefiind susținut de către procuror în cadrul ședinței de judecată;

- conform Recomandării nr. 97 din 9 februarie 2017 a CSJ cu privire la aplicarea prevederilor din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia „Legea nr. 210 nu impune expres anumite restricții de aplicare a amnistiei, în privința persoanelor care au comis infracțiuni, în stare de recidivă. Interdicțiile aplicate actului de amnistie, față de persoanele ce au comis infracțiunea în stare de recidivă, rezultă din prevederile art. 10 lit. g) a Legii nr. 210 care stabilește că nu se aplică amnistia, în privința persoanelor ce au fost condamnate anterior pentru săvârșirea cu intenție a unei infracțiuni grave, deosebit de grave sau excepțional de grave, executând, în tot sau în parte, pedeapsa cu închisoare. Sub incidența interdicției, prevăzute de art. 10 lit. g) al Legii nr. 210, nu cad persoanele care au fost anterior condamnate pentru infracțiunile indicate în art. 10 lit. g), dar nu au executat pedeapsa cu închisoarea sau antecedentele penale sunt stinse”. Astfel, ținem să constatăm că inculpatul Ursu Ion întrunește pe deplin condițiile de aplicare a legii nr. 210 neexistând careva impedimente prevăzute la art. 10 al legii menționate;

- totodată, conform aceleiași recomandări - „În cazul în care partea vătămată nu a înaintat acțiune civilă, în conformitate cu prevederile art. 221 Cod de procedură penală și nu a fost recunoscută în calitate de parte civilă, în conformitate cu prevederile art. 61 Cod de procedură penală, nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată, iar, în declarațiile sale, prezentate în ședința de judecată, a relatat că nu are careva pretenții de ordin material și moral, este de acord cu încetarea procesului penal și aplicarea legii nr. 210 privind amnistia, nu cunoaște și nu are probe întru confirmarea cuantumului despăgubirilor, rezultă că în cauză nu există prejudiciu material, deoarece partea vătămată nu a formulat anumite cerințe ce ar fi fost valorificate prin înaintarea acțiunii civile, conform prevederilor normelor procesual-penale. În atare situație, inculpatul nu cade sub incidența restricțiilor formulate în art. 10 lit. k) din

Legea nr. 210". Drept fapt, instanța de apel nu s-a expus în decizia sa asupra acestor circumstanțe de fapt și de drept, iar instanța de fond a dat o apreciere corectă acestor circumstanțe;

- în sensul art. 6 din Convenția Europeană, instanța de judecată trebuie să stabilească dacă procesul penal în ansamblul său, inclusiv modul în care mijloacele de probă au fost administrate a fost echitabil. În acest context apărarea consideră că instanța urmează să adopte o pedeapsă cu aplicarea legii nr. 210 cu privire la amnistie;

- din materialele cauzei penale se constată că inculpatul Ursu Ion deși este cu antecedente penale, antecedentele acestuia sunt stinse fapt confirmat de acuzatorul de stat care în cadrul ședinței de judecată a prezentat răspunsul Biroului de Probațiune Orhei la interpelarea nr. 15-200/15-549 din 02.10.2017 prin care s-a stabilit că cet. Ursu Ion la data de 11.05.2016 termenul de probă i-a expirat și acesta a fost scos de la evidența Biroului de Probațiune. Astfel, de către instanța de fond s-au stabilit cu certitudine circumstanțe care la individualizarea pedepsei, cât și aplicarea legii nr. 210 cu privire la amnistie, urmează să comporte un caracter atenuant: căința sinceră, lipsa datelor privind comportamentul ilicit al condamnatului până la și după consumarea infracțiunii, întreținerea a doi copii minori cât și a mamei inculpatului, caracteristica pozitivă de la locul de trai, lipsa daunelor materiale, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, recunoașterea vinovăției. În ceea ce ține de circumstanțe agravante nu s-au stabilit careva circumstanțe agravante;

- instanța de apel nejustificat nu a ținut cont de faptul că inculpatul Ursu Ion se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a recuperat binevol prejudiciul material și moral, astfel partea vătămată nu are pretenții materiale și morale față de inculpat, precum și că s-a căit sincer de cele întâmplate iar circumstanțe agravante nu au fost constatate, și greșit a admis apelul declarat de procuror, astfel decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or prima instanță a pronunțat o sentință legală și întemeiată, stabilindu-i inculpatului încetarea procesului penal pe motivul dreptului întemeiat al inculpatului de a beneficia de legea privind amnistia ceea ce va atinge scopurile pedepsei penale, or o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Astfel, având în vedere atât principiul prevăzut de art. 4 Cod penal - umanismul legii penale, cât și cel stipulat în art. 61 alin. (2) Cod penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului, apărarea ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa aplicată, ci este necesară dispunerea aplicării Legii nr. 210 privind amnistia.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând respingerea acestora, cu menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și întemeiată, invocând că nu sânt întrunite condițiile necesare pentru aplicarea actului de amnistie – inculpatul nu s-a autodenunțat de bună voie, nu a contribuit activ la

descoperirea infracțiunii, a comis mai multe infracțiuni, fapt ce îl caracterizează negativ.

7. Judecând recursurile ordinare, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia, că recursurile ordinare urmează a fi admise, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată, menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Colegiul lărgit reține că, prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei, Colegiul lărgit constată că, judecarea cauzei penale vizate în recursurile ordinare a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și la adoptarea hotărârii, prima instanță a aplicat Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, ținând cont de prevederile art. 275 pct. 4), 107 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel că, a încetat procesul penal intentat în privința lui Ursu Ion Fiodor în baza art. 220 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelul declarat de partea acuzării, a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364¹ alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată, însă a considerat eronată concluzia privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului, deoarece ultimul nu întrunește condițiile stipulate în Legea cu privire la amnistie.

În acest sens a menționat că, acesta anterior a fost de judecat două ori, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 22 aprilie 2015 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse cu închisoarea pe un termen de 4 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de probă de 1 an, în baza art. 90 Cod penal.

Totodată, a reținut că, inculpatul Ursu Ion nu s-a autodenunțat, nu a contribuit la descoperirea infracțiunii, și astfel, i-a aplicat pedeapsă penală, considerând-o legală și echitabilă.

Prin urmare, reieșind din analiza hotărârilor adoptate în speță, Colegiul lărgit consideră, că soluția primei instanțe este legală și întemeiată, iar cea a instanței de apel eronată, or, art. 1 alin. (1) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, stipulează că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă

căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12, iar alin. (2) al articolului indicat, indică expres că, căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Astfel, reieșind din textul legii precitate, se conchide că, pentru aplicarea amnistiei față de persoanele inculpate, este suficient să fie întrunite cel puțin unul dintre criteriile enumerate supra.

Colegiul penal reține că, art. 2 al aceleiași Legi stabilește că, procesul penal încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare, cu acordul scris al persoanei învinuite sau inculpate, referitor la infracțiunea săvârșită până la adoptarea prezentei legi pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961 prevede în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, și dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Totodată, Colegiul lărgit notează că, potrivit practicii judiciare constante, în cazul când nu s-a cauzat vreun prejudiciu, instanța poate aplica prevederile art. 2 din Legea nr. 210, numai dacă inculpatul a manifestat căință activă prin autodenunțare sau prin contribuire activă la descoperirea infracțiunii (care include: judecarea cauzei penale în procedura prescrisă de art. 364¹ sau art. 509 Cod de procedură penală sau în cazul recunoașterii integrale a vinovăției).

Reieșind din cele expuse supra și având în vedere circumstanțele cauzei, precum judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, săvârșirea unei infracțiuni grave și a unei mai puțin gravă, lipsa prejudiciului, Colegiul lărgit conchide că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că inculpatul Ursu Ion întrunește cerințele prevăzute la art. 3 din Legea cu privire la amnistie nr. 2010 din 29 iulie 2016 și cade sub incidența prevederilor art. 2 din Legea menționată.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, temeiul invocat de partea apărării și inculpat, și-a găsit confirmare la judecarea recursurilor, prin urmare, hotărârea atacată este neîntemeiată, astfel că, recursurile urmează a fi admise cu casarea totală a deciziei instanței de apel din motivul admiterii greșite a apelului, cu menținerea sentinței primei instanțe în privința inculpatului.

8. În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursurile ordinare declarate de către inculpatul Ursu Ion și avocatul acestuia, Rotaru Vitalie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe Ursu Ion Xxxxx, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 01 decembrie 2017, conform căreia:

Ursu Ion Xxxxx a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

S-a dispus aplicarea prevederilor art. 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și încetat procesul penal în privința lui **Ursu Ion Xxxxx**, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 220 alin. (1) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

S-a dispus încasarea de la Rusu Ion Xxxxx în contul statului suma de 57 lei pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală nr. 463/D din 22 februarie 2016.

Se dispune eliberarea lui Ursu Ion Xxxxx, din penitenciar în caz dacă nu se deține în baza unei alte hotărâri de condamnare sau măsuri de reprimare.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **10 iulie 2018**.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Covalenco Elena

Catan Liliana

Diaconu Iurie